

CARLES XURIGUERA
de Teatre de Guerrilla

«A comarques també hi ha vida»

Cinc actors de diverses procedències es troben per preparar una obra que reflecteixi les meravelloses virtuts i els incomparables avantatges de la fusió de països, persones, llengües, etc de la Unió Europea. Aquesta és la proposta del Teatre de Guerrilla a la festa major de Granollers. Després de set anys fent riure dalt dels escenaris, els de Sant Feliu de Buixalleu han fitxat dues actrius i s'atreveixen a muntar un supermercat de teatre. Carles Xuriguera ens ho explica.

Definiu el vostre humor com a teatre antropològic d'humor corrosiu. Què carai és això?

Per a nosaltres l'humor no és un fi en si mateix, sinó que és una eina que utilitzem per explicar la nostra visió del món. Els nostres personatges fan riure perquè ens recorden a nosaltres mateixos, perquè tothom els pot reconèixer o sentir-s'hi identificat.

Però no teniu por de tancar-vos amb un prototip de personatge concret? No, perquè de fet aquest és un problema que només trobem a Barcelona. Els comparses de *Som i serem* o el trio televisiu són vistos des de la capital com a personatges de poble i fan gràcia sobretot per la manera de parlar. Però a la resta de Catalunya i l'Estat riuen més dels gestos i dels comportaments, que són molt més universals.

Què veurem en el vostre darrer espectacle?

El títol juga amb les semblances que nosaltres veiem entre els Estats Units i l'Europa que estem construint. Ens creiem autosuficients i originals respecte dels americans i en canvi cada cop ens hi assemblen més.

Quin paper té Catalunya dins d'Europa segons vosaltres?

No deixa de ser curiós que, malgrat no tenir estat propi, resulta que som els més europeus. A tots ens afecten els canvis que comporta la Unió Europea i en canvi ho veiem com de lluny. La baixa participació a les eleccions europees ho ha posat de manifest una vegada més.

L'organització del primer Supermercat de Teatre de Catalunya us ha obert nous camins com a companyia?

Sí, després de set anys de pujar dalt l'escenari teníem ganes de fer alguna cosa més pel teatre de comarques. El Supermercat vol demostrar que a comarques també hi ha vida, que hi ha molta moguda cultural i teatral, i que si ens organitzem no cal anar sempre a la capital.

L'estudi de dinamització i potenciació cultural que ens ha encarregat l'Ajuntament de Manlleu és un altre dels projectes fora dels escenaris que ens fa més il·lusió. Es tracta de pensar com fer créixer la vida cultural d'aquesta població.

MANUEL VEIGA
de Jar Teatre

Actor, dramaturg i director de teatre

En Manuel m'espera fent un cafè a la sortida d'una parada de metro barcelonina. Si no fos que al seu currículum hi diu que és un brillant i premiat autor i actor teatral, asseguraria que és una persona tímida i que no es dedica al món de la faràndula.

Els seus ulls diuen que ha viscut moltes coses i la seva conversa, plena de metàfores, em porta al món del músic hall i de la immigració.

La companyia d'en Manuel es diu Jar Teatre...

Jar és una paraula gitana que significa escalfor a l'ànima.

Gitana és un dels personatges de El cant de la sirena. Una musa.

Sí. Una musa que torna a un local de músic hall anomenat Edén. El recorda ple d'èxit, de vida, de feina i el troba en un estat ruïnós, lamentable, decadent. Però a dins encara hi queda algú....

La Lucumí. Una musa que espera que l'autor a qui va inspirar un conte inacabat retorni, acabi la feina i la deixi lliure, amb els papers en regla per poder anar a inspirar algun altre autor.

Papers en regla, edens, muses que tornen, sirenes... Tot plegat ple de metàfores...

Metàfores per parlar de la problemàtica de la immigració. De com molts immigrants marxen del seu país a la recerca d'un edèn que en realitat no existeix, que només és un somni. Un edèn que els han explicat, com en un cant de sirena. Però també metàfores més clares: la Lucumí demana els seus papers, com els immigrants i està tancada, esperant, sense poder fer res, d'una manera il·legal...

També metàfores per fer un homenatge a un gènere teatral que sembla oblidat: el músic hall

Un homenatge a un gènere, a un tipus de local, a una època daurada... Als lluentons i als marabús.

L'obra, una peça que recorda a un conte però amb un final real i per tant no sempre feliç, es podria definir amb el terme de realisme màgic. Un repartiment de luxe, una problemàtica social i el públic implicat en l'acció.

El públic forma part de l'espectacle. Suposem que són els músics que acompanyen la Gitana, no hi ha quarta paret, s'actua per tot arreu.

Manuel... t'atreveixes per primer cop a dirigir...

Era el moment. L'obra és molt meva i em venia molt de gust.

I a més, una obra amb premi, el 1er Premi Manuel de Pedrolo - Ciutat de Tàrraga.

És un premi important perquè et permet tirar endavant la producció.

Exacte... perquè el text no es quedi només com un cant de sirena...

SANT MIQUEL DEL FAI EL TEU ESPAI NATURAL

ESPAI NATURAL
SANT
MIQUEL
DEL FAI

- Església romànica
- Salts d'aigua
- Coves
- Ermita romànica
- Zona de pícnic-bar
- Actes i convencions
- Visites guiades
- Audiovisual
- Parc infantil
- Parquing gratuït
- Botiga de records

INFORMACIÓ: Tel. 93 865 80 08 • www.santmiqueldelfai.net